Dziennik Urzędowy

ces. i król. Komendy obwodowej w Lublinie.

II. ROCZNIK.

Część I.—Wydana i rozesłana dnia 30. stycznia 1916 roku.

1.

Przepisy o obrocie towarów przez granice austr.-węgierskiego obszaru okupowanego.

C. i k. generalne gubernatorstwo wojskowe wydało następujące zarządzenia odnośnie do uregulowania przywozu i wywozu towarów przez granice obszaru okupowanego:

1). **Wywóz.**

Wywóz wszystkich tych artykułów, co do których nie został ustanowiony żaden zakaz wywozu, a także innych towarów z pozwoleniem wywozu, jest dozwolonym jedynie i wyłącznie przez punkta graniczne oznaczone jako miejsca przewozowe („Ausfuhrstellen"). Miejsca te będą oznaczone i podane do ogólnej wiadomości przez c. i k. komendy obwodowe, na których obszarze następuje przejście granicy do monarchii, względnie do ces. niemieckiego obszaru okupowanego.

Na wszystkich innych punktach, jak te które zostaną oznaczone, jest wszelki wywóz zakazany, czyto następuje z pozwoleniem czy też bez niego.

2). **Przywóz.**

Odnośnie do wywozu z monarchii obowiązują tamże zaprowadzone przepisy o wywozie.

Przywóz z niemieckiego obszaru administracyjnego jest bezwarunkowo zakazany na wschód od Wisły.

Natomiast na zachód od Wisły mogą być wprowadzane towary wszelkiego rodzaju na wszystkich miejscach granicznych („Grenzstellen").

3). **Ruch wozów przez granice.**

Ruch powyższy jest dozwolonym jedynie w dzień i jedynie przez miejsca przewozowe („Ausfuhrstellen"). Z obszaru okupowanego na zewnątrz ponadto jedynie za wykazaniem się przepisanym paszportem bydlęcym i przepustką.

4). **Ruch osób na granicy.**

Przepisy obowiązujące obecnie zachowują nadal swe znaczenie.

Wszystkie osoby, które chcą przekraczać granicę z wewnątrz na zewnątrz w innych punktach, jak miejsca przewozowe („Ausfuhrstellen"), będą, jeżeli posiadają przy sobie jakiekolwiek towary, odesłane do najbliższego miejsca przewozowego („Ausfuhrstelle"). W razie, jeżeli posiadają towary, których wywóz jest zakazany, a nie posiadają należycie wystawionego pozwolenia na wywóz, będą natychmiast aresztowane.

Każde usiłowanie niedozwolonego wywozu towarów będzie karane konfiskatą towarów, a odnośny przemycający oprócz tego odpowiednio ukarany.

2.

Podatek patentowy.

W myśl rozkazu c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego Nr. 20051 z 23 grudnia 1915, będzie dla całego austryacko-węgierskiego obszaru okupowanego w Polsce, począwszy od dnia 1 stycznia 1916 r., w celu osiągnięcia koniecznej jednostajności w wymiarze podatków, przy zastosowaniu art. 48 hagskich przepisów prowadzenia wojny lądowej podatek patentowy ściągany według następujących zasad:

1) Podatki patentowe od przedsiębiorstw handlowych I. II. i III. kategoryi, jakoteż od przedsiębiorstw przemysłowych I.—IV. kategoryi podwyższa się o 50%;

2). Dodatki państwowe na koszta kwaterunkowe i utrzymania sądów gminnych należy pobierać od podwyższonych taks patentowych, inne zaś dodatki państwowe od normalnych taks patentowych;

3). Wszystkie stałe i wędrowne prywatne przedsiębiorstwa kinematograficzne należy poddać podatkowi patentowemu, według trzech kategoryi; wędrujące kino-teatry mają złożyć taksę patentową w wysokości 60 koron i nie podlegają dodatkowemu opodatkowaniu.

3.

Utworzenie urzędu cechowniczego (dla sprawdzania miar i wag) przy c. i k. generalnem gubernatorstwie wojskowem w Lublinie.

Dla kontroli miar i wag w obrębie obszaru okupowanego i załatwiania odnoszących się do tego spraw został utworzony przy c. i k. generalnem gubernatorstwie wojskowem urząd cechowniczy (dla sprawdzania miar i wag) z siedzibą w Lublinie.

Urząd ten będzie odtąd przyjmował wagi, ciężary i miary do cechowania i sprawdzania za złożeniem przepisanych opłat.

4.

Kurs uzupełniający dla nauczycieli i nauczycielek szkół ludowych.

W skutek rozporządzenia c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego z dnia 12 stycznia 1916 r. L. 1039, urządza c. i k. Komenda Obwodowa w czasie od 1 lutego do 30 czerwca

1916 r. w Lublinie kurs uzupełniający dla nauczycieli szkół ludowych. Celem kursu jest odświeżenie i uzupełnienie zawodowego wykształcenia nauczycieli i nauczycielek, oraz danie choćby częściowego przygotowania kandydatom i kandydatkom do zawodu nauczycielskiego.

W zakres kursu wchodzić będą następujące przedmioty:

a). pedagogia oraz historya wychowania (3 godz. tygodniowo),
b). metodyka wraz z ćwiczeniami praktycznemi (4 godz. tygodniowo),
c). język polski (3 godz. tygodniowo),
d). język niemiecki (2 godz. tygodniowo).

„Język polski“ obejmie krótki zarys literatury i gramatyki, oraz pisowni według zasad Krakowskiej Akademii Umiejętności, obowiązujących w szkolnictwie galicyjskiem, a obecnie uznanych za obowiązujące przez Warszawski Wydział Oświecenia.

„Język niemiecki“ będzie nauką elementów języka dla niewładających nim wcale, lub władających słabo, połączoną ze wskazówkami metodycznemi.

Po zamknięciu kursu każdy uczestnik może przystąpić do egzaminu, który odbędzie się pod przewodnictwem c. i k. inspektora szkolnego obwodowego. Osoby posiadające świadectwo pomyślnie zdanego egzamina będą miały przy obsadzaniu posad nauczycielskich przy równych innych warunkach — pierwszeństwo przed innymi kandydatami.

Uczestnicy kursu nie składają żadnych opłat.

Kurs przeznaczony jest przedewszystkiem dla nauczycieli szkół publicznych, będzie nań jednak mogła zostać przyjęta pewna ograniczona liczba nauczycieli i nauczycielek szkół prywatnych, oraz kandydatów i kandydatek do zawodu nauczycielskiego. Te osoby w celu przyjęcia na kurs winny złożyć do rąk c. i k. inspektora szkolnego obwodowego najdalej do 31 stycznia podanie zaopatrzone w następujące dokumenty:

a). dowód ukończenia 18-go roku życia,
b). urzędowe lekarskie poświadczenie fizycznej zdolności do zawodu nauczycielskiego,
c). świadectwo nienagannego moralnego i politycznego zachowania się,
d). dowody odbytych studjów.

Wykłady odbywać się będą codziennie w godzinach wieczornych; czas i miejsce ich odbywania się będą ogłoszone później.

5.

Wyroki sądowe.

1.

Rosyjski poddany, Bolesław Kwieciński, urodzony w Jedlińsku, powiat Radom, lat 33 liczący, religii rzymsko-katolickiej, stanu wolnego, murarz, został przez c. i k. Sąd doraźny jako sąd orzekający w Końsku, po przeprowadzonej dn. 15 listopada 1915. rozprawie głównej, uznany winnym popełnienia zbrodni morderstwa z § 413 i 414 ust. 4. wojskowego kodeksu karnego, przez to, że dnia 27. października 1915 r. w Szydłowcu w towarzystwie innych obecnie zbiegłych spólników, gdy przez żandarmeryę jako o rabunek podejrzany miał być ujętym — przyczem spólnicy celem udaremnienia ujęcia, żandarmów Jerzego Molnara i Józefa Swalika w zamiarze pozbawienia tychże życia, zamordowali — również w takim samym zamiarze bezpośrednio do wykonania morderstwa na osobę Swalika rękę położył, zatem celem pozbawienia życia żandarma czynnym sposobem współdziałał.

Za zbrodnię tę został Kwieciński po myśli § 415 wojsk. kod. kar. oraz rozporządzenia Naczelnej Komendy Armii z 16 marca 1915. Op. 32183 skazany

na karę śmierci

przez powieszenie. Wyrok ten został zatwierdzony i wykonany d. 15 listopada 1915.

2.

Rosyjski poddany Wincenty Dąbrowski, urodzony w Skierniewicach, powiat Warszawski, 19 czerwca 1874 r., tamże przynależny, religii rzymsko-katolickiej, żonaty, instruktor ogrodniczy i ogrodnik, zamieszkały w Lublinie, został wyrokiem c. i k. Sądu doraźnego jako Sądu orzekającego w Lublinie, po przeprowadzonej dnia 25 stycznia 1916. rozprawy głównej, uznany winnym spełnienia zbrodni zaburzenia spokoju publicznego z § 341 lit. b. wojsk. kod. kar. przez to, że dn. 3 stycznia 1916 r. w Lublinie na ul. Krakowskie-Przedmieście przed domem L. 41 wyraził się do kilku kobiet: „dlaczego pozwalacie sobie zabierać waszych mężów, czy nie macie cepów, kołków, wideł i rąk? Do czego wy jesteście? oni mówią wam, że pójdą na robotę, aha! na robotę, będziecie to widzieć!“, przez co jawnie wzywał do oporu przeciw rozporządzeniom publicznych władz. Wincenty Dąbrowski został za to po myśli rozporządzenia Naczelnej Komendy Armii z 16 marca 1915 r. Op. 32183 i po myśli § 444 wojskowego proc. kar. skazany

na karę śmierci

przez rozstrzelanie.

Wyrok ten został przez c. i k. Komendanta Obwodowego jako właściwego Komendanta zatwierdzony; kara śmierci została zamienioną w drodze łaski na karę ciężkiego więzienia przez lat 3, zaostrzoną przez trzymanie w osobnem umieszczeniu przez cały styczeń i lipiec każdego roku, przez post raz na kwartał i twarde łoże w dniach postu.

3.

Rosyjscy poddani: Leon Podkowa, rodem z Biskupic, 26 lat liczący, religii rzymsko-katolickiej, żonaty, robotnik, karany i Józef Świąder rodem z Jaszczowa, lat 34, religii rzymsko-katolickiej, żonaty, gospodarz, zostali wyrokiem c. i k. Sądu doraźnego jako Sądu orzekającego w Lublinie z dn. 13 stycznia 1916 r. uznani winnymi, a mianowicie:

1). Leon Podkowa zbrodni usiłowanego skrytobójczego i nasadniczego mordu w myśl §§ 15, 413 i 414 lit. 1 i 3 W.U.K. popełnionej przez to, że w połowie grudnia 1915. w pobliżu Jaszczowa nad brzegiem rzeki Wieprz, najęty przez Józefa Swiądra do popełnienia mordu na osobie tegoż szwagra Pawła Kuśnierza temu ostatniemu w zamiarze zabicia go sposobem zdradziecko podstępnym — zadał maczugą cios w głowę, a zatem przedsięwziął czynność do rzeczywistego dokonania zbrodni prowadzącą, a dokonanie jej li tylko wskutek przypadku nie nastąpiło.

2). Józef Świąder zbrodni współwiny i uczestnictwa w powyższym usiłowanym mordzie w myśl §§ 11, 413, 414 L. 1. i 3. U.K.Woj. popełnionej przez to, że czyn pod 1). wyżej opisany rozmyślnie wywołał, z rozmysłem do tego Leona Podkowę nakłonił, tudzież wykonanie tego czynu umyślnem dostarczeniem maczugi wsparł i do pewniejszego spełnienia go się przyłożył, po poprzedniem porozumieniu się co do udziału w zysku i korzyści.

Leon Podkowa i Józef Świąder zostali zato po myśli rozporządzenia c. i k. N.K.W. z dn. 16 marca 1915. Op. 32.183 i § 444 proc. kar. wojsk.

na karę śmierci

przez powieszenie, z tem, że kara śmierci ma być wykonana najpierw na osobie Leona Podkowy.

Wyrok powyższy został przez c. i k. Komendanta Obwodowego jako właściwego Komendanta zatwierdzony; kara śmierci została obu zasądzonym w drodze łaski zamienioną na karę ciężkiego więzienia po lat 20, ze zaostrzeniem jej jednym postem co kwartał i twardem łożem w dniach postu.

4.

Rosyjski poddany Icek Bibergall, rodem z Opola, powiat Nowo-Aleksandrya, przynależny do Lublina, lat 38, religii izraelickiej, żonaty, ojciec 4-ga dzieci, stolarz w Lublinie, ul. Furmań-

ska L. 8, został wyrokiem Sądu wojskowego c. i k. Komendy Obwodowej z dnia 16. stycznia 1916. uznany winnym przekroczenia przeciwko publicznym urządzentom i zakładom w myśl § 568 wojsk. ust. kar., popełnionego przez to, że dnia 6. grudnia 1915. nie daleko Bełżyc, usiłował c. i k. strażnika skarbowego Andrzeja Kramarza, który zatrzymał go za przekroczenie wydanego zakazu wywozu, przez ofiarowanie jednej marki nakłonić do naruszenia obowiązku służbowego, – przyczem przekroczenie to skwalifikowane zostało jako nie podpadająca pod postanowienia § 384 zbrodnia lub inne przestępstwo, podlegające surowszej karze.

Icek Bibergall został za to przy zastosowaniu § 94 wojsk. ust. kar. skazany na karę aresztu polowego przez miesiąc, obostrzonego postem pierwszego i ostatniego tygodnia.

6.

Chowanie gołębi pocztowych.

Do wszystkich naczelników gmin i pana komisarza rządowego dla miasta Lublina!

Organy gminne mają z naciskiem ostrzedz ludność, że chowanie gołębi pocztowych przez ludność cywilną jak też i wszelkie stykanie się z niemi jest najsurowiej zakazane.

Wszystkie osoby, które obecnie posiadają gołębie pocztowe, są obowiązane zgłosić to w przeciągu trzech dni w najbliższym posterunku żandarmeryi; w przeciwnym razie narażają się w przyszłości w razie przychwycenia na tem na najsurowszą karę. Tak samo naraża się na karę każdy, kto, choć jest mu wiadomem co o znajdowaniu się gołębi pocztowych, zaniedbuje donieść o tem bezzwłocznie.

7.

Sprowadzenia środków lekarskich do obszaru okupowanego.

Ze względu na działalność Urzędów wywiadowczych i ulepszone stosunki komunikacyjne w kraju okupowanym, Naczelna Komenda Armii nie będzie więcej pośredniczyła z wyjątkiem wypadków niezwykle nagłych w sprowadzeniu leków, jak to dotąd czyniła.

Aptekarze i druguerzyści winni swe zapotrzebowanie pokrywać u dostawców i celem sprowadzenia środków aptecznych z Monarchii uzyskać pozwolenie na przywóz za pośrednictwem Urzędów wywiadowczych.

W myśl rozporządzenia c. i k. Ministerstwa finansów z dn. 19/X 1915 L. 74.195 w przyszłości nie będzie dozwolone droguerzystom sprowadzenia środków lekarskich, chociażby je rzekomo oddawali na potrzeby aptek.

W myśl rozporządzenia c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dn. 8 XI 1915 r. 15.788 s w porozumieniu z cesarskim niemieckim rządem dla oszczędności i w celu uniknięcia niepotrzebnego podrożenia środków lekarskich, jakoteż lepszej kontroli targu lekami aptecznymi usuwa się handel pośredniczący z państwem niemieckiem; wywóz środków lekarskich do obszaru okupowanego będzie mógł w przyszłości odbywać się w ten sposób, że aptekarze wprost będą te środki otrzymywali.

Aptekarze mają swe zapotrzebowanie środków lekarskich zamawiać wprost t. j. bez pośrednictwa droguerzystów. Przeciwko zamówieniom dla większej ilości aptek niema żadnych przeszkód, jeżeli w tych zamówieniach poszczególni aptekarze oraz ich zapotrzebowania osobno są wykazani.

Wreszcie oznajmia się, że rozporządzeniami ogłoszonemi w Dzienniku praw państwa Nr. 337 i 338 z dn. 9 listopada 1915 ponowne zmiany taryfowe w mocy będącej taksy aptekarskiej i druga zmiana drugiego wydania taksy lekarskiej do austryackiej farmakopei Ed. VIII. które z powodu zmian w cenach targowych okazały się koniecznemi, przeprowadzono na korzyść stron uprzywilejowanych (taksa kas chorych).

8.

Zezwolenie na dalsze prowadzenie szkół prywatnych.

Według rozporządzeń Naczelnego Wodza armii z 7 marca 1915 r. i z 17 października 1915 r. szkoły prywatne (utrzymywane przez jednostki, grupy, stowarzyszenia i t. p.) wolno dalej prowadzić lub zakładać tylko za zezwoleniem Generał-Gubernatora.

W myśl rozporządzenia c. i k. Wojskowego Generał-Gubernatora, w celu uzyskania zezwolenia na dalsze prowadzenie szkoły już istniejącej, winien właściciel szkoły wnieść do c. i k. Komendy Obwodowej podanie. Podanie to winno określać dokładnie, kto jest właścicielem szkoły, od jak dawna szkoła istnieje, jaka jest jej nazwa, typ, przeznaczenie, język wykładowy ile obejmuje lat nauki, klas, oddziałów, jakie jest jej pomieszczenie (adres, dom własny, czy wynajęty, ile ma obecnie uczniów, kto jest jej kierownikiem, w jaki sposób są pokrywane koszta utrzymania szkoły, jak wysokie opłaty uczniów, jaki procent uwolnionych) Prócz tego należy dołączyć do podania (jako oddzielne załączniki):

a) program naukowy szkoły (wykaz przedmiotów nauczanych w szkole z krótkiem nakreśleniem zakresu każdego z nich i jego rozdziału na pojedyńcze lata nauki)

b) wykaz grona nauczycielskiego szkoły (imię i nazwisko, adres, ścisłe określenie odbytych studyów, a więc dokładne podanie ukończonych szkół, uzyskanych świadectw i t. p.)

c) poświadczenia odnośnych władz duchownych stwierdzające, iż osoby nauczające w szkole religii zostały do tego przez te władze upoważnione.

d) dokumenty stwierdzające wymienione pod 2) studya i kwalifikacye nauczycieli; jeśli przedłożenie ich jest niemożliwe, należy w wykazie 2) naznaczyć przyczynę tego; dopuszczalne jest osobiste okazanie dokumentów c. i k. inspektorowi szkolnemu obwodowemu przez poszczególnych nauczycieli.

Ponieważ wniesione już do c. i k. Komendy Obwodowej podanie o zatwierdzenie szkoły nie obejmowało tych wszystkich wymaganych szczegółów, przeto należy **w nieprzekraczalnym terminie dni ośmiu** złożyć w dzienniku podawczym c. i k. Komendy Obwodowej nowe podanie, zawierające wymienione szczegóły i załączniki.

9.

Odstawa starego żelaza do Monarchii.

Do c. i k. Komisaryatu policyi w Lublinie, wszystkich c. i k. posterunków żandarmeryi i naczelników gmin.

Na podstawie rozkazu A. O. K. (Oddziału kwaterunkowego) Op. N-ro. 5028 z 11 stycznia 1916 r. należy zbierać stare żelazo.

Do 1 marca 1916 r. ma się odstawiać żelazo pierwszego każdego miesiąca furmanką do c. i k. Komendy Obwodowej.

Taksamo ma się przedłożyć Komendzie Obwodowej pierwszego każdego miesiąca raport z podaniem, ile oddano starego żelaza.

Do oddawać się mających metali należą m. i. uwolnione od miedzi i tem podobnych metali czerepy naboi.

Puszki konserwowe i nie ocynkowane przedmioty z blachy żelaznej nie mają być jako stare żelazo uważane i nie mają być zbierane.

Zbiórka ta starego żelaza będzie prowadzona osobno od rekwizycyi metali.

10.

Wyładowanie przesyłek nadchodzących koleją.

Przesyłki nadchodzące koleją mają być przez odbiorców w przeciągu 6 godzin po otrzymaniu zawiadomienia (awiza), (licząc od 8-ej godziny rano do 6-ej godziny wieczór) wyłado-

wane, gdyż w przeciwnym razie musi być uiszczona opłata (składowe) w kwocie po 60 hal. za każdą, także i rozpoczętą godzinę zwłoki, najmniej jednak pięć koron od wagonu.

Jezeli odbiorca otrzyma więcej przesyłek, a odwóz towaru w przepisanym czasie, z powodu braku fur, lub t. p. nie może być uskuteczniony, ma tenże przez stosowne zarządzenia jak np. przez postawienie szop składowych i t. p. (za porozumieniem się z Komendą dworca, względnie naczelnikiem stacyi:) starać się o szybkie wyładowanie wozów.

11.

Udzielenie pomocy do ucieczki jeńcom wojennym.

Ponieważ ciągle powtarzają się wypadki, że ludność cywilna stara się pomódz jeńcom wojennym do ucieczki, przypomina się, że wszelkie udzielanie pomocy do ucieczki przez udzielanie schronienia w domu, stajniach i t. d. albo przez użyczanie sukni cywilnych będzie karane najsurowiej. Organy zarządu gminnego maja dlatego pouczyć mieszkańców swej gminy z naciskiem, że w razie ukazania się zbiegłego jeńca wojennego jest się obowiązanym, donieść o tem bezwłocznie najbliższemu posterunkowi żandarmeryi, i że zaniedbanie takiego doniesienia będzie karane.

12.

Bezprawna reklama.

W ostatnim czasie rozszerza jakaś węgierska firma na obszarze okupowanym naśladownictwa banknotów pięćdziesięciokoronowych dla celów reklamowych.

Na banknotach tych umieszczone są w niemieckim i węgierskim języku reklamy środka do zakwaszenia mleka p. t. „Holsatia Fluid“.

Powołane ku temu organy mają ostrzedz z naciskiem ludność przed ową reklamą, bądącą przeciwną prawu i używaną dla celów oszukańczych.

ZAWIADOMIENIE.

Prenumerata dziennika urzędowego przez strony prywatne.

Począwszy od 1-go stycznia 1916 r. mogą osoby prywatne prenumerować dziennik urzędowy c. i k. Komendy obwodowej po następujących cenach:

1. Abonament 12 następujących po sobie egzemplarzy (niemieckie lub polskie wydanie) wynosi 1 koronę.

2. Cena poszczególnego egzemplarza, w miarę znajdującego sią zapasu, po 10 halerzy za jeden egzemplarz.

Ze zgłoszeniami abonamentu należy się zwracać przedpołudniem w expedycie komendy obwodowej, ul. Krakowskie-Przedmieście l. 76., ustnie lub pisemnie, przy równoczesnem załączeniu odnośnej kwoty.

Załącznik do dziennika urzędowego c. i k. Komendy obwodowej w Lublinie

Cz. I. z r. 1916.

Listy gończe.

I.

Wieczorem 1 lutego 1916 r. wtargnęło dwóch w rewolwery (browningi) uzbrojonych bandytów do sklepu Szymona Fuchsa w Gołonogu, zrabowali z szuflady stołowej 150-170 rubli, a Szymonowi Fuchsowi brunatną skórzaną torebkę pieniężną, zawierającą 100 koron i zabili Szymona Fuchsa 2 strzałami, poczem z 2 albo 3 towarzyszami, którzy przy drzwiach sklepu na straży stali, zbiegli. Za wykrycie tych złoczyńców zapewnia się temu, który doniesie o śladach prowadzących do ich pojmania, albo ich sam pojmie, nagrodę 500 Koron. Rysopis osób: 1) Większy bandyta około 175 cm. wysoki, 28-32 lat, smukły, chudy, ubrany w ciemny surdut, miał twarz obwiązaną czarną-białą, paskowaną chustką. 2) Mniejszy bandyta około 162 cm. wysoki, 34-36 lat, ma szeroką białą twarz, drobny blond wąs, ubrany w brązowy krótki płaszcz i czarną czapkę futrzaną. Co do reszty 2 lub 3 towarzyszów brak rysopisu.

Dąbrowa dnia 3 lutego 1916 r.

C. i k. Komendant Obwodu:
BALZAR, pułkownik w. r.

II.

I. 5. stycznia 1916 r. o godz. 7 wieczorem w Jurkowie, gmina Złote, powiat Pińczów, została ukradziona tamtejszemu proboszczowi, Szymonowi Łukowiczowi, z niezamkniętej stajni przez niewyśledzonego dotąd sprawcę krowa wartości 900 Kor. Ślady prowadziły w kierunku Działoszyc. Ukradziona krowa miała lat 6, jest czarna z białymi plamkami na czole, ma szeroko rozłożone rogi, dosyć duża, wysokocielna.

II. 19. stycznia o godz 5. po południu w Złotej, powiat Pińczów, zostały Joachimowi Nowakowi z niezamkniętego sklepu przez niewyśledzonego dotąd sprawcę ukradzione 718 Kor. dwie książeczki kasy oszczędnościowej we Wiślicy na 650 rub. i na 250 (Numer nieznany) z szufladą, notatnikiem i djamentem do krajania szkła.

Uprasza się wszystkie Komendy, władze bezpieczeństwa i organy, by śledziły za sprawcami i w razie przytrzymania ich odstawili do Sądu wojskowego c. i k. Komendy Obwodowej w Pińczowie.

C. i k. Komenda Obwodowa w Pińczowie.

III.

1. Poszukuje się Jana Sokołę, urodzonego w roku 1875 w Wielkiem, gmina Łazińska, powiatu Iłżeckiego, tamże przynależnego, religii rzymsko-katol., stanu wolnego, byłego kupca, niepiśmiennego, bez majątku, z powodu zbrodni ciężkiego uszkodzenia ciała, popełnionej dn. 28. października 1915 r., we Wielkiem, na osobie Rozalii Łaskiej.

2. Poszukuję się Jana Płusę, syna Erazma, także Aleksym zwanego, robotnika dziennego, religii rzymsko-katol., zamieszkałego w Grzybowej Górze, najprawdopodobniej tamże urodzonego i przynależnego, który ma krzywą lewą nogę i chodzi pochylony na prawy bok, z powodu zbrodni kradzieży konia na szkodę Ignacego Stachowicza, dn. 2 listopada 1915 r. w Mircu popełnionej.

Uprasza się wszystkie Komendy, władze bezpieczeństwa i Organy, by śledziły za powyższem sprawcą i w razie przytrzymania tegoż odstawiły go do Sądu wojskowego c. i k. Komendy Obwodowej w Wierzbniku.

C. i k. Komenda obwodowa w Wierzbniku.